

Etika in vrednote
NAJLEPŠE DARILO

Vrtec Antona Medveda Kamnik

Antonček

Glasilo Vrtca Antona
Medveda Kamnik

Otroštvo je tisti del življenja, ko skupaj z družino, vrtcem in svetom, ki nas obdaja, pridobivamo prve izkušnje, prepričanja in vrednote. Vrednote in znanje sta dva stebra modrosti in blagostanja, stabilnosti in sreče.

V Vrtcu Antona Medveda Kamnik smo leta 2013 pristopili k sodelovanju z Inštitutom za etiko in vrednote Jože Trontelj in se vključili v program *Etika in vrednote*. Glavni cilj tega programa je razviti družbo, ki temelji na etiki, vrednotah, znanju, modrosti in ki vključuje srečo in življenjski smisel vsakega posameznika.

Otroci se vrednot za življenje prav gotovo ne morejo naučiti samo s poslušanjem o modrosti, kulturi, skrbi za sočloveka, življenju, naravi, zdravju, ampak jim je potreben zgled in konkretne izkušnje. Na podlagi osebnih vrednot lahko starši in vzgojitelji otrokom pomagamo razvijati oblike obnašanja, ki so usklajene z vrednotami. Večina že sedaj ve, kaj je prav in kaj ni, kaj je etično in kaj ni, kaj je sprejemljivo vedenje in kaj ni.

Z oblikovanjem etično ustreznih stališč, prepričanj, socialnih norm ter vedenjskih vzorcev v osebem in poklicnem življenju lahko premikamo in spreminjamo obstoječo družbo.

Pred nami je letošnji Antonček z naslovom Najlepše darilo, v katerem nas bosta Sofija in Vid skozi zgodbo popeljala do darila, ki bi ga bil vesel prav vsak in izhaja iz srca oziroma vrednot.

Želim, da vam prebiranje zgodbe v našem Antončku prebudi zavest o vrednotah, ki naj postanejo naše življenjsko vodilo.

NAJLEPŠE DARILO

Skozi okno najine sobice so se prikradli prvi sončni žarki. Toplo sonce me je poščegetalo po nosu in še preden sem odprl oči, sem zaslišal glas svoje mlajše sestre: „Vid, zbudi se! Greva se igrat!“

Moja sestrice Sofija je stara štiri leta in je prava mala nagajivka. Mamica pravi, da bi nam bilo brez nje dolgčas, saj nas s svojo neskončno domišljijo dan za dnem spravlja v dobro voljo. Ravno včeraj se je odločila, da bo sosedovega mačka peljala na izlet. Z ladjo, seveda. Našla je očkov copat, vanj postavila presenečenega mucka in ga skupaj s copatom spustila po deroči reki domačega peskovnika.

Moje ime pa je Vid. Star sem že šest let in sem raziskovalec. Pred nekaj dnevi je iz mamine omare skrivnostno izginila čokolada, ki nam jo je podaril dedek. Naj vam povem, da delo raziskovalca sploh ni enostavno. Zanj moraš znati dobro opazovati, hitro razmišljati in najti odgovore na številna zapletena vprašanja.

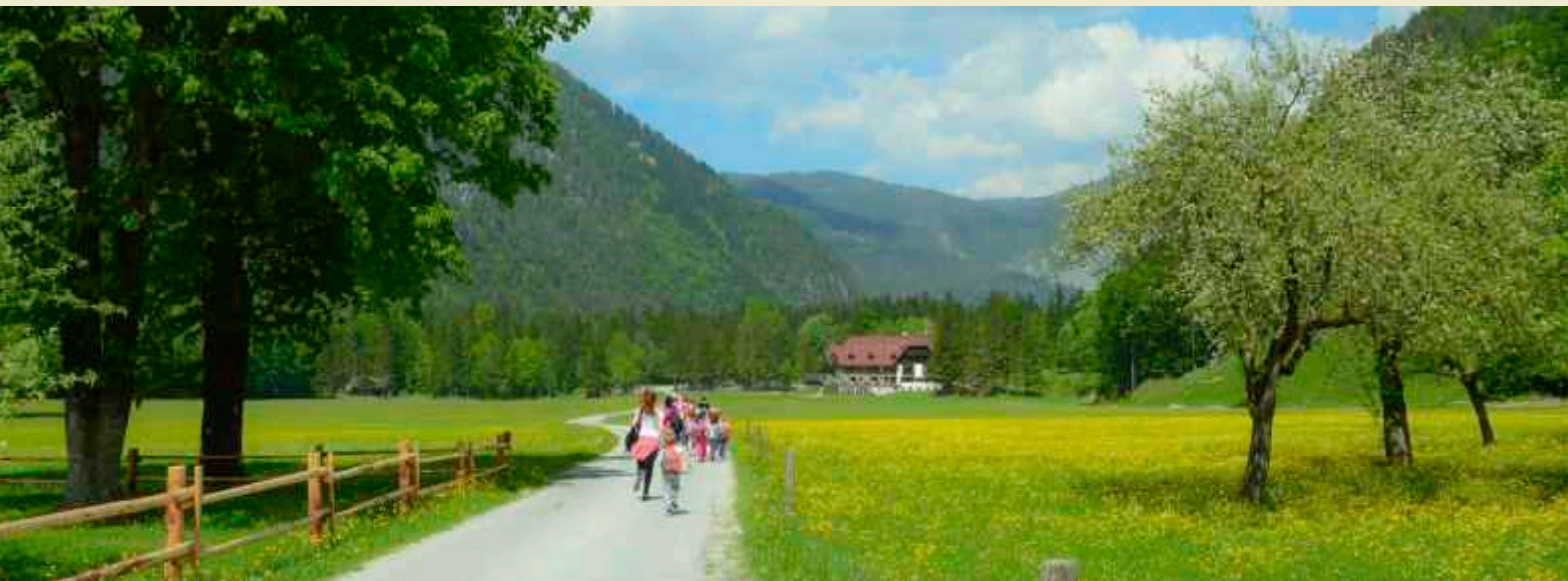

Hitro sem se skobacal iz postelje, se oblekel in že pogledoval za Sofijo, ki je med tem časom iz omare vlekla škatlo s svojimi najljubšimi igračkami. Stopil sem k njej in ji tiho zašepetal na uho: „Sofija, danes se nimava časa igrati. Danes najina mamica praznuje rojstni dan!“ Sofija me je najprej presenečeno pogledala, že naslednji trenutek pa navdušeno zavriskala in tiho rekla: „Vid, kadar imava midva rojstni dan, nama mami pripravi darilo. Kaj pa ji bova podarila midva?“ Njena ugotovitev me je presenetila, zato sem nekaj časa samo tiho razmišljal, na koncu pa odgovoril: „Mamica si zasluži najlepše darilo.“ „Kaj pa je „najlepše“ darilo?“ me je vprašala Sofija. Pogledal sem jo in ji tiho odgovoril: „Ne vem.“

S Sofijo sva se odločila, da je čas za novo raziskovanje. Poiskala bova **NAJLEPŠE DARILO**. Pri tem pa bova potrebovala vašo pomoč. Nama boste pomagali?

Bratec in sestrice sta se znašla v dilemi. Mami bi rada podarila najlepše darilo, a ne veda, katero je. Odločila sta se, da se bosta podala na raziskovanje in ga skušala najti. Sofija bi svoje raziskovanje rada začela pri dedku in babici, saj je prepričana, da sta zelo modra in da zagotovo poznata odgovor, Vid pa bi se najprej podal v knjižnico, saj mu je vzgojiteljica v vrtcu povedala, da se v knjigah skrivajo odgovori na najrazličnejša vprašanja, le poiskati jih mora.

Če meniš, da bi se Vid in Sofija morala najprej odpraviti do dedka in babice, nadaljaj na strani 10.

Če meniš, da bi svoje raziskovanje morala začeti v knjižnici, nadaljaj na strani 7.

Svoje raziskovanje sva se odločila nadaljevati v knjižnici. To je velika ustanova, kjer si otroci in odrasli lahko izposodimo knjige. Z mamico in očkom pogosto prihajamo sem po pravljice, ki nama jih očka zvečer prebere. Sofiji so všeč tiste, v katerih nastopajo princeske in kraljične, jaz pa imam najraje zgodbe o piratih. Ti so pogumni in zdi se mi, da vsakokrat zabredejo v najbolj zanimive pustolovščine. Kakšne zgodbe so pa tebi najbolj všeč? Tokrat sva s Sofijo v knjižnico prišla zato, da bi v knjigah našla odgovor na vprašanje: kaj je najlepše darilo?

Pregledala sva veliko slikanic, vendar odgovora nisva našla. Zato sva se po nasvet odpravila kar h knjižničarki. Knjižničarka je nekaj časa razmišljala, nato pa se ji je utrnula ideja. Najlepše darilo bi lahko bila knjiga! Vendar ne katerakoli, temveč takšna, ki bi jo midva izdelala sama.

Izdelava knjige nama je odlično uspela in komaj čakava, da jo pokaževa očku in mami! Knjige so prava zakladnica znanja in modrosti. Z njihovo pomočjo se lahko marsičesa naučiš, spoznavaš preteklost, se znajdeš sredi najzanimivejšega dogajanja, odkrivaš nove dežele ali spoznavaš pravljíčne junake ... Vendar se nama tudi to še ne zdi najlepše darilo ...

Morda pa sploh ne raziskujeva na pravem mestu. Pred nekaj dnevi sem ob igrišču opazil travnik, poln zelenih bilk. Morda pa bova najlepše darilo našla tam? Bi ga obiskala? Mogoče bi se pa vseeno prej ustavila še pri dedku in babici?

Kaj pa ti? Si že izdelal/a svojo knjigo? Mamico in očka prosi za papir, škarje, lepilo in barvice, nato pa kar veselo na delo!

Naloga 1

Če želiš pot nadaljevati pri dedku in babici, nadaljuj na strani 10.

Če bi se rad/a odpravil/a proti travniku, nadaljuj na strani 24.

Dedek je sedel v svojem starem naslanjaču in si krajšal čas z branjem časopisa. „Najlepše darilo?“ je z zanimanjem ponovil Vidove besede in usmeril pogled proti otrokoma. „Zame je najlepše darilo tale stari stol. Babica mi ga je podarila in ob njem je skozi vsa ta leta nastalo veliko lepih spominov. Vendar ne verjamem, da bi bil naslanjač pravo darilo za vajino mamo. Vprašajta še babico.“

„Darilo?“ se je začudila babica in njene misli so nemudoma odtavale v preteklost. „Ko sva bila z dedkom še mlajša, sva rada hodila v gore. Tam sva se spoznala. Kot mlad fant je prišel k meni, me prijel za roko in me popeljal do planike, gorske rože. Tam sem videla najlepši košček sveta. Še danes hranim majhen kamenček kot spomin na ta izlet. To je bilo zame najlepše darilo.“

„Želim si, da vama uspe najti najlepše darilo za vajino mamico,“ je dodala babica. „Ona naju z dedkom obdari vsakič, ko pride na obisk. Vesta, stara sva že in ne zmoreva vsega sama. Zato je tudi njena pomoč za naju prav posebno darilo.“

Tudi tvoj dedek in babica imata svoje spomine. Prosi ju, naj ti vsak od njiju zaupa svoj najlepši spomin in jima za nagrado podari veeeeelik objem.

Naloga 2

Pred hišo se je zaslišal razigran klepet dijakov Gimnazije in srednje šole Rudolfa Maistra. Ker so bili med njimi tudi bodoči vzgojitelji in vzgojiteljice, se je Sofija nemudoma pognala po stopnicah in jim stekla naproti. Navdušeno jim je hitela pojasnjevati, da z bratcem iščeta najlepše darilo. Pozorno so ji prisluhnili in otrokoma obljubili, da lahko del raziskovanja opravijo skupaj.

Eden izmed dijakov je prišel na dan z idejo, da je najlepše darilo lahko gusarski zaklad. Zato smo se na pustolovščino dobro pripravili in si izdelali gusarske preveze. Pot nas je vodila do bližnjega igrišča, kjer smo morali premagati različne ovire in rešiti mnogo zapletenih nalog. Zaklad smo seveda našli, ko smo med seboj stkali nove prijateljske vezi. Najlepši občutek nastane, ko lahko skupaj s svojim prijateljem zakorakaš skozi življenje in veš, da bo vedno tam, da ti poda roko, ko jo potrebuješ.

Imaš tudi ti svojega prijatelja? Kako mu/ji je ime? Razveseli ga in mu pripravi presenečenje.

Naloga 3

Vendar sta Vid in Sofija želela mami podariti drugačno darilo, zato sta se odpravila raziskovat naprej. Ker babica večkrat reče, da je zdravje v življenju najbolj pomembno, se je Vid domislil, da bi lahko za nasvet povprašala tiste, ki o življenju in naravi vedo največ.

Nadaljuj na naslednji strani.

Obisk biologinje in gozdarja (znanje in modrosti, življenje, narava, zdravje)

Biologinja Majda nama je na zanimiv in prisrčen način predstavila svoj poklic. Imela je vrsto zanimivih pripomočkov, kot so epruvete in plišaste igrače v obliki virusov ter bakterij.

Skupaj smo naredili poskus s kvasom, prelivali barvne tekočine in z bleščicami prikazali, kako se prenašajo bakterije.

Spoznala sva tudi gozdarja Miha, ki je velik ljubitelj gozda. Meni, da je prav gozd naše najlepše darilo. Predstavil nama je bonton lepega vedenja, saj smo ljudje tu le obiskovalci. Ne smemo vznemirjati živali, lomiti vej in mladih dreves ter puščati odpadkov vsepovprek, saj ti onesnažujejo naravo in so nevarni za ljudi, živali in rastline. Miha pravi, da je naloga gozdarja skrb za zdrava drevesa in živali ter določanje gozdnih poti.

Meni se zdi gozd čaroben. Kadar se z mamico in očkom odpravimo tja, nas drevesa vedno pozdravijo. Ste že slišali njihov pozdrav? Še ne? Treba mu je znati prisluhniti. Zaupal vam bom skrivnost: najprej zaprite oči in počasi vdihnite in izdihnite zrak. Ko bodo vaše oči počivale, se bodo zbudila vaša ušesa. Takrat boste najprej zaslišali čisto tih zvok. Bolj kot boste poslušali, bolj jasen bo postajal. To je zvok šelestenja listov, s katerim nas drevesa pozdravijo in povabijo k igri.

Takrat se nam odpre
čisto nov svet ...

Moji storži in palice se spremenijo v gradbeni material, s katerim lahko zgradim čisto pravo hišo za gozdne škrate, trdnjavo, ki me varuje pred zlobnim zmajem, ali pa mogoče gusarsko ladjo, ki pluje po razburkanem morju. Osamljen štor kar naenkrat postane prestol za kraljično Sofijo, skrivališče za najine zaklade ali raketa, ki naju lahko izstreli v vesolje.

In živali? Skupaj z njimi si delimo gozd in če jih dobro opazujemo, nam lahko razkrijejo marsikatero skrivnost.

Si že bil v gozdu? Mamico in očka primi za roko in skupaj se odpravite v gozd. Če boš pozoren/a, ti bodo živali razkrile nekaj svojih skrivnosti. Poišči vsaj tri.

Naloga 4

Vid in Sofija sta izvedela zelo veliko zanimivosti in svoje znanje bosta z veseljem predala tudi svojim prijateljem v vrtcu. Toliko je še stvari, ki bi jih rada vedela ... Znanje je dar, ki jima ga ne more nihče vzeti, ljubezen do učenja pa je tista, ki ju bo spremljala vse življenje in iz znanja, intuicije ter razuma počasi gradila modrost. ... Sedaj pa se Vidu in Sofiji mudi naprej. Še vedno nista našla najlepšega darila za mamin rojstni dan.

Ob robu gozdne poti, čisto blizu struge Kamniške Bistrice, se Sofija nenadoma ustavi. Zagledala je cvetlico, ki jo je nekdo utrgal. Žalostno je samevala in komaj še zadrževala solze, ki jih je morala hraniti, da se ne bi posušila. Bratec in sestra bi ji rada pomagala, vendar jima počasi zmanjkuje časa.

Če misliš, da bi morala Vid in Sofija pohiteti ter pomagati cvetlici, nadaljuj na strani 20.

Če bi pot raje nadaljeval/a, pojdi na stran 22.

Čisto ob robu gozdne poti, tam, kjer se sliši šumenje Kamniške Bistrice in izza dreves kukajo sončni žarki, je Sofija našla cvetlico, ki je venela. Nekdo jo je utrgal in pustil ležati v travi. Sestrica me je žalostno pogledala in rekla: „Vid, rada bi ji pomagala.“ Nežno je prijela cvetlico v roke in rekla: „Žejna je. Vodo potrebuje.“ V nahrbtniku sem našel star lonček, ki ga imam vedno pri sebi, da vanj shranim svoja odkritja. Tokrat sem ga napolnil z vodo in ga ponudil Sofiji. Cvetlico je postavila vanj. Kmalu si je opomogla in naju veselo pozdravila, vesela pa sva bila tudi midva, ker sva ji lahko pomagala. Ni lepšega občutka na tem svetu, kot če lahko nekemu pomagaš.

Vid in Sofija sta s širokim nasmehom nadaljevala pot (str. 22).

*Si tudi ti kdaj komu pomagal? Kako?
(Napiši, nariši, prilepi ...)*

Naloga 5

Utrujena od poti sva se za nekaj minut ustavila pri neki hiši in se usedla v travo. Ni minilo veliko časa, ko sva nenadoma iz hiše zaslišala prijeten zvok. Sofija je skočila pokonci in njene male nožice so že poplesavale v ritmu glasbe. Zaslišal se je otroški smeh. „Vid, pojdiva pogledat, od kod prihaja,“ me je z žarom v očeh poprosila.

Otroci so sedeli v krogu in si ogledovali ilustracijo Jelke Reichman, Pisani klobuček. Vneto so jo opisovali: „Na njej vidimo otroke; fante in eno punčko, kako se skupaj igrajo. Fantek z velikim klobukom igra na pihalo, oni pa zraven plešejo, ko se igrajo, vsi pa imajo velike klobuke.“

Ob predvajanju klasične glasbe so začeli prikazovati vsebino. Ena izmed deklic je takoj prevzela vlogo fanta, ki igra. Igrala je namišljen inštrument in se prestopala v ritmu glasbe, trije so plesali s svojimi igračkami, ostali pa so z rokami oblikovali velike klobuke otrok.

Nekaj časa sva jih samo očarano opazovala. Tudi najina očka in mamica rada plešeta in ljubezen do plesa sta prenesla tudi na naju. Kmalu sva se opogumila in se pridružila skupini otrok, ki je pri plesnem ustvarjanju neskončno uživala.

Pomembno je, da te v življenju spremlja tisto, kar te osrečuje. Tudi, če si žalosten, v skrbeh ali bi od veselja rad skakal do stropa, z ustvarjanjem lahko pokažeš, kaj nosiš v srcu. In tisto je pomembno. Pokaži svoje srce v plesu, glasbi, risbi, skulpturi in igri. Naj te spremlja na vsakem koraku.

Tudi ti kdaj ustvarjaš? S čim ustvarjaš? Naredi razstavo in umetnije predstavi prijateljem in sorodnikom.

Naloga 6

Pot nadaljaj na strani 24.

Skupaj podiramo meje in ustvarjamo boljši svet

(Kultura, univerzalizem)

„Sofija, Sofija!“ sem nenadoma vzkliknil ... Sofija se je namreč kar naenkrat obrnila in stekla stran. Zmedeno sem jo pogledal, nato pa skomignil z rameni in stekel za njo. „Sofija, kam tečeš?“ sem kričal, ker mi radovednost ni dala miru. Moje klice je čisto preslišala in tekla naprej. Kmalu sem opazil, da sva v bližini otroškega igrišča. Ko sem se ravno razveselil, da se mi je odgovor na vprašanje ponudil kar sam, se je nekaj zgodilo ... moje noge so brcnile v neznan predmet, se začele zapletati in padel sem direktno na nos.

„Au!“ sem zastokal in se previdno potipal po obrazu, da bi preveril, če je moj nos še vedno na pravem mestu. Bil je še tam, vendar rahlo opraskan zaradi drobnih kamenčkov, ki so bili posuti po tleh. Ko sem ravno ugotovil, da mi ni hudega, sem opazil, da se mi nekdo približuje. K meni je pristopil deček in me zaskrbljeno vprašal: „Si se poškodoval?“ Hvaležno sem ga pogledal in v trenutku mi je postal všeč.

Juma je deček z velikimi rjavimi očmi, širokim nasmehom, navihanim pogledom, barva njegove kože pa je podobna barvi čokolade. Podal mi je roko in mi pomagal vstati. „Si kaj videl mojo sestrico?“ sem ga vprašal in hkrati nerodno odstranjeval pesek s hlač. „Sofija ji je ime in je prava nagajivka. Veš, že cel dan iščeva najlepše darilo za mamico in ko sva hodila po poti, se je nenadoma obrnila in stekla stran.“ Juma se mi je široko nasmehnil in odgovoril: „Ne skrbi, tamle je, na travniku se igra. Pridi z menoj.“

Odpeljal me je do travnika, kjer sem jo takoj zagledal. Sedela je na tleh in se igrala z dečkom, ki je bil malo manjši, vendar zelo podoben Jumi. „To je moj mlajši brat. Ime mu je Naji.“ Ko me je Sofija zagledala, je veselo pritekla k meni, me prijela za roko in povlekla s seboj. „Pridi!“ je zaklicala in že sva sedela v travi, ko sem nenadoma poleg dečka zagledal majhen boben. Ko se nam je pridružil še Juma, je Naji z zanosom zaigral in midva sva ga z navdušenjem opazovala ter na koncu glasno zaploskala. Izpod rok malega dečka so se slišali neverjetni ritmi. „Lahko tudi jaz poskusim?“ sem vprašal Najija. „Seveda!“ mi je z nasmehom odgovoril. Ko sem začel udarjati po bobnu, sem pri tem zelo užival, vendar pa iz njega nisem znal izvabiti takšne glasbe, kot je to storil Naji. Da bi me Juma potolažil, mi je pojasnil: „Veš, igranja na boben naju je naučil najin očka, ki prihaja iz Afrike. Tam sta glasba in ples pomemben del kulture. Prenašata se iz roda v rod in mojega očka je igranja naučil njegov očka, moj dedek, in njega njegov očka ...“ mi je ponosno hitel razlagati. „Sedaj lahko midva naučiva igrati vaju!“ se je domislil. „Morda bo to pravo darilo za vajino mamico.“

Vid in Sofija sta zelo uživala v učenju in druženju z novima prijateljema. Spoznala sta, da je na svetu še veliko ljudi, ki živijo drugačno življenje od njunega, zato so drugačna tudi njihova znanja in nazori. Tako kot zaboj z igračami – ni zanimivo, če so v njem samo rdeči avtomobili. Zaboj je bogat takrat, ko se v njem nahajajo rdeč avto, zelena žoga, punčka iz cunj, čokoladni bombon, lego kocka, piratski klobuk in še kaj ... Vid in Sofija sta se odločila, da bosta različne kulture v prihodnosti še raziskovala, saj sta prepričana, da bogastvo najdemo prav v tem, da smo med seboj različni.

Poznaš tudi ti kakšen običaj iz druge dežele? Kaj pa običaj tvoje družine? Zakaj je tvoja družina drugačna od ostalih?

Naloga 7

Vid in Sofija sta se spet nečesa novega naučila, vendar darila za mamico še vedno nista našla. Kaj pa o darilu menita babica in dedek? Obišči ju (str. 10).

Če si na obisku pri babici in dedku že bil/a, pot nadaljuj na naslednji strani.

DARILA iz SRCA

„Vid, bova kmalu našla darilo?“ me je radovedno vprašala Sofija. Upočasnili sem svoj korak in se zamislil. Kljub temu, da sva obiskala številne ljudi in odkrila vrsto skrivnosti, najlepšega darila za mamico še nisva našla. Kaj sedaj? Tih sem se obrnil proti Sofiji, jo prijel za roko in ji rekel: „Pojdi z menoj.“ Odpeljal sem jo pod veliko drevo, katerega listi na vejah so veselo poplesavali v vetru. Utrujena od poti sva se ulegla na travo in nekaj časa opazovala mogočno krošnjo drevesa. „Veš, Sofija,“ sem začel počasi, „mislim, da sva se zmotila.“ Sofijine oči so se takoj obrnile proti meni in me presenečeno pogledale. Ker ni rekla nič, sem nadaljeval: „Darilo sva že našla.“

Šelestenje listov se je rahlo umirilo, moje misli pa so vneto povezovale izkušnje današnjega dne. „Krošnja tega drevesa je sestavljena iz vej in listov. Veliko jih je in vsak je drugačen. Tako kot darila ... veliko jih je in vsako je prav posebno.“ Usta so se mi razlezla v širok nasmeh. „Vem, kakšno bo mamino darilo!“

Sofija me je z zanimanjem pogledala in v zraku je obstal občutek pričakovanja. Skočil sem na noge, prijel Sofijo za roko in hitro sva stekla proti domu.

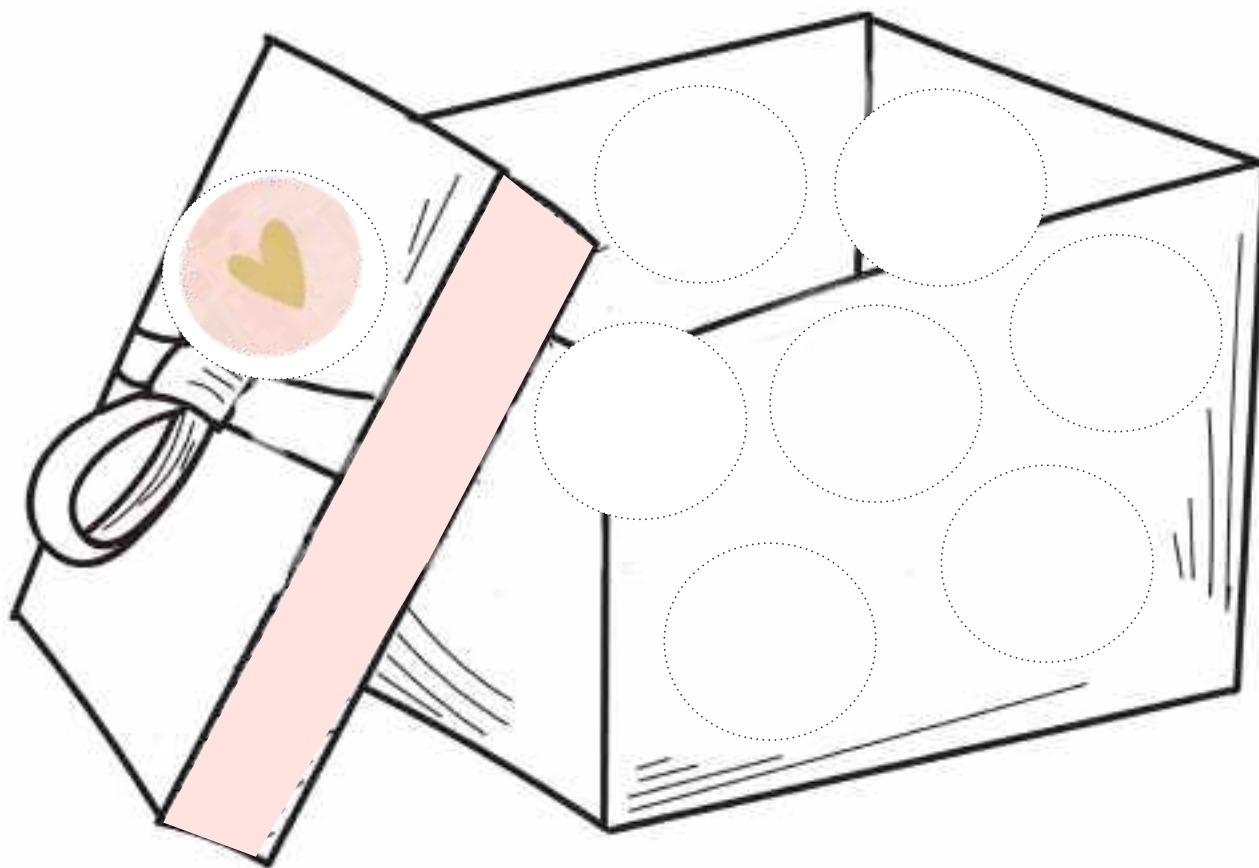
Doma sta naju že pričakala mamica in očka. Ker se nama je zelo mudilo pripraviti darilo, sva jima v naglici samo pomahala in stekla naprej. Presenečeno sta se spogledala, se nasmehnila in se radovedno ozirala za nama. Midva pa sva medtem že stekla v najino sobo, pripravila škatlo in jo zavila v mamin najljubši darilni papir. Nato sva se lotila dela. Ko je bilo vse pripravljeno, sva bila na darilo zelo ponosna. Odnese ga mami. Počasi ga je odprla in naju presenečeno pogledala.

Naloga

Če te zanima, kaj sta Vid in Sofija pripravila mami, čimprej opravi naloge in po vsaki opravljeni nalogi prilepi ustrezno sličico na označeno mesto. Sličice se nahajajo na strani 35.

V darilu se je skrivala **drobna cvetlica**, ki sva jo s Sofijo našla ob Kamniški Bistrici, vedela sva, da bo mamica znala poskrbeti, da bo živela še naprej, **knjiga o družini in prijateljstvu**, ki sva jo s Sofijo izdelala v knjižnici, **gusarska preveza**, da bo tudi mamica znala najti dobre prijatelje, s katerimi bo uživala v najlepših dogodivščinah, **boben**, ki naju bo spomnil, da smo si med seboj različni in da je ravno zato vsak izmed nas nekaj posebnega, **kamenček**, majhen, bel, tisti, ki sta nama ga kot svoj spomin podarila dedek in babica, **storž**, bivališče za gozdne škratke, ki smo ga našli z gozdarjem v gozdu in velik velik **bel list papirja**, na katerega bomo vsi skupaj, mamica, očka, Sofija in jaz, narisali načrt za svoje nove dogodivščine.

Saj sem vam že na začetku zgodbe povedal, da sem raziskovalec. Vesel sem, da nam je skupaj uspelo najti pravo darilo. Hvala, ker ste raziskovali z nama. Se vidimo naslednjič!

Vid in Sofija sta vsem bralcem te zgodbe zaupala še tole modrost o mamičinem NAJLEPŠEM DARILU:

„Prinesla sva ji PRIJATELJSTVO, ki naj jo zvesto spremlja skozi življenje in ji vedno poda roko, ko bodo njena čustva premočna, da bi jih nosila sama. ZNANJE, ki ji ga ne more vzeti nihče, in LJUBEZEN DO UČENJA, ki jo bo spremljala vse življenje, na koncu pa iz znanja, intuicije ter razuma počasi gradila MODROST. Prinesla sva ji tudi SKRB, da se bo zavedala, da nam je mar. Podarjava ji tudi prostor v NARAVI, ki jo bo spomnila, da se smisel ŽIVLJENJA skriva v vsakem izmed nas in čaka le, da ga odkrijemo. In ko ga, ga moramo deliti z drugimi in tako pripomoči k ustvarjanju KULTURE, ki je skupna nam vsem. Prav ta nas povezuje in hkrati preko DRUŽINE in PRIJATELJEV poudarja našo edinstvenost v tem širnem svetu.“

Tudi ti pripravi svoje darilo. Kaj boš spravil vanj?

NAJLEPŠE DARILO

Melita Lah

Kakšno v današnjem svetu
najlepše darilo bi bilo,
zanima marsikoga,
a ugotoviti je težko.

To ni denar, ne material,
to čisto druge so stvari,
vrednote so,
zaradi katerih človek preživi.

Spoštovanje, poštenost,
vztrajnost, odgovornost, pogum,
strpnost, kultura, znanje,
modrost in razum
vrdnote so, ki bistrijo ti um.

Vse to povezuje
nas v enotnost sveta,
a kar človek hotel bo,
to življenje mu da.

V življenju veliko
pomembnih je stvari,
a kar osrečuje nas, ljudi,
naj bo zvesti sopotnik vse dni.

Če človek prave vrednote ima,
potem se res bati ni
za prihodnost sveta.

Ko opraviš naloge, izstriži ustrezen znak, ga pobarvaj in prilepi v darilo na strani 30. Izvedel boš, kaj sta Vid in Sofija podarila svoji mamici za rojstni dan.

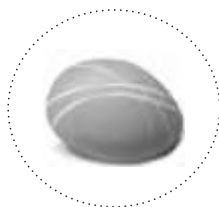

Naloga

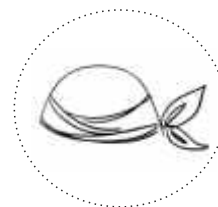
Naloga 1

Naloga 2

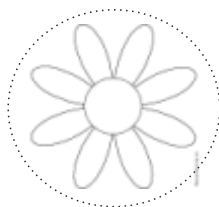
Naloga 3

Naloga 4

Naloga 5

Naloga 6

Naloga 7

Vid in Sofija sta mami podarila velik bel list papirja, na katerega bodo skupaj narisali načrt za svoje nove dogodivščine. Tudi ti s starši, bratci in sestricami sestavi načrt za dogodivščino s svojo družino.

Naslov: Antonček, glasilo Vrtca Antona Medveda Kamnik, Najlepše darilo

Uredniški odbor: Marinka Benkovič, Nina Horvat, Andreja Jug, Jerneja Kržišnik, Milena Lampret, Irena Mušič, Ana Marija Šuster, Jasmina Urankar

Avtorica zgodbe Najlepše darilo: Nina Horvat

Avtorica pesmi Najlepše darilo: Melita Lah

Naslovnica: Nina Horvat

Lektorica: Ana Gruden

Fotografije: Tjaša Božič, Darja Drobnič, Simona Ftičar Nose, Nina Horvat, Andreja Jug, Jerneja Kržišnik, Angeli Močnik, Irena Mušič, Ksenija Novak, Špela Novak, Mirjam Štupar, Helena Virant, Nives Zorko, Irena Žibert

Dejavnosti: Strokovni delavci Vrtca Antona Medveda Kamnik

Založnik: Vrtec Antona Medveda Kamnik

Leto natisa: 2016

Oblikovanje in prelom: Jasmina Urankar

Tiskarna: Prelom, grafično oblikovanje, d.o.o.

